

Oslo Byfogdembete
Postboks 8003 Dep
0030 Oslo

Att: dommer Hilde Kollbær Strømme

Fremsettes pr brev og telefaks: 22 99 93 00

Oslo, 14. september 2007

PROSESSKRIV TIL KJÆREMÅL

TIL

BORGARTING LAGMANNSRETT

I SAK OM

BEGJÆRING

OM

MIDLERTIDIG FORFØYNING

Sak nr: 07-123037TVA-OBYF/1

Kjærende part: Stiftelsen Dyrenes Velferd
Strømsveien 269
0668 Oslo

Prosessfullmektig: Advokatfirmaet Brindem
v/ advokat Knut Gunnar Brindem
Rådhusgaten 28
0151 Oslo

Kjæremotpart: Staten ved Landbruks- og matdepartementet
v/ Mattilsynet – Distriktskontoret for Oslo
Brynsengfare 6 B
0667 Oslo

Prosessfullmektig: Regjeringsadvokaten
v/ advokat Fanny E. Platou Amble
Postboks 8012 Dep
0030 Oslo

Saken gjelder: Krav om unnlattelse av fjerning/avlivning av katter

* * * * *

Det vises til kjæremål datert 11. september i ovennevnte sak. Det ble i dette foreløpige kjæremålet varslet at det ville komme en nærmere redegjørelse 13. september d.å. Redegjørelsen er dessverre en dag forsinket, da undertegnede i 3 dager forgjeves har forsøkt å få svar på et par spørsmål av vesentlig betydning for den videre saksgang av kjæremotparten, uten at kjæremotparten har villet besvare disse.

Mattilsynet aksjonerte mot Walderhaugs private bolig tirsdag 11. september. Undertegnede ringte da Mattilsynet og gjorde dem oppmerksomme på at Walderhaug hadde overtatt kattene som sine private katter, i tråd med hva Mattilsynet selv hevdet i retten at var en akseptabel løsning, jfr. kjennelsen side 6 nederst.

Mattilsynet ved Espelund opplyste da at de ville fortsette aksjonen, da de ikke hadde sett denne avtalen skriftlig. Mattilsynet hadde for øvrig fått oversendt et vedtak fra Stiftelsen av 09.09.07 om at Stiftelsen hadde trukket tilbake sin søknad om godkjenning av drift av dyrepensjonat på adressen i Strømsveien, og dermed trakk sin virksomhet bort fra adressen.

Undertegnede reiste da opp til adressen i Strømsveien og overleverte avtalen til Sigrid Engeland, og begjærte at Mattilsynet slapp kattene fri. Mattilsynet hadde, som de selv uttalte i retten, ikke noe vedtak ovenfor Walderhaug personlig, og kunne da verken aksjonere ovenfor henne eller på annen måte fjerne hennes katter, med mindre det var fattet et vedtak mot Walderhaug personlig med hjemmel i dyrevernloven.

Mattilsynet nektet imidlertid å avslutte aksjonen, og fortsatte å samle inn Walderhaugs katter.

Når Mattilsynet hadde samlet inn Walderhaugs katter, hadde undertegnede igjen fått tak i Espelund på telefonen, og ba henne om å snakke med Engeland, da Mattilsynet nå også hadde kjøpsavtalen skriftlig. Mattilsynets utsendte nektet å snakke med Espelund og kjørte sågar inn i undertegnede (undertegnede stod plassert foran bilen, og forsøkte å gi Engeland telefonen).

Mattilsynet reiste fra adressen mellom 12.30 – 13.00

Undertegnede ble oppringt av regjeringsadvokaten kl 14.38, og fikk da opplyst at saken nå ville komme ut i media, og at de derfor følte det riktig å opplyse at 17 av kattene var blitt avlivet, mens 10 stykker ble oppstallet hos Mattilsynet. Det er ikke opplyst når kattene faktisk ble avlivet, men det antas at flesteparten av kattene faktisk ble drept av Mattilsynet under aksjonen, da flere av kattene var livløse når de ble fraktet ut av huset. Man kan uansett legge til grunn at kattene ble avlivet lenge før undertegnede ble underrettet. Underrettelsen av undertegnede var kun en konsekvens av at Mattilsynet hadde avtalt et intervju med TV2.

Dette er i sterk kontrast med hva som hevdes av Mattilsynet i prosesskriv av 28.08.2007 hvor regjeringsadvokaten skriver at dersom vedtaket tvangsgjennomføres, så vil det *”bli foretatt en grundig vurdering av hvert enkelt dyr med tanke på helsetilstand, muligens ved hjelp av ekstern veterinær, og en vurdering av om de er egnet for omplassering. På bakgrunn av denne vurderingen vil sannsynligvis noen dyr bli avlivet, mens de øvrige vil bli forsøkt omplassert så langt det er mulig.”*

Det sier seg selv at det er umulig å foreta en grundig veterinærvurdering av 17 katter i løpet av en drøy time. Mattilsynet uttalte for øvrig til TV2 at kattene ble avlivet som en konsekvens av at de var ”uhåndterlige”. Det er for øvrig ikke overraskende at kattene er uhåndterlige etter å ha blitt jaget i 3,5 timer og fanget med makt og plassert i bur.

Konklusjonen i saken må bli at Mattilsynet har holdt retten for narr ved sine lovnader om at Walderhaug kan overta kattene privat og om at Mattilsynet overhodet ikke ønsket kattene avlivet.

Konsekvensen av dette er dessverre at 17 katter som nylig var erklært friske av veterinær nå er avlivet som et resultat av at Walderhaugs private bolig ikke oppfylte vilkårene i dyrepensjonatforskriften.

Undertegnede har i gjentatte forespørsler pr e-post til både Mattilsyn og regjeringsadvokat stilt spørsmålstegn ved fremgangsmåten i saken, og bedt om å få utlevert dødsattest på kattene. Til overmål er dette ennå ikke laget, og det antas at når disse en gang blir ferdigstilt lenge etter avlivningen, så vil disse uansett bære et sterkt preg av å være fabrikkerte.

Undertegnede har i e-post til de samme personer stilt spørsmålstegn ved hvorfor de fortsatte aksjonen når de visste at kattene var Walderhaugs private katter, og at Mattilsynet dermed ikke hadde hjemmel til å gå til aksjon. Det er bedt om svar på om de anser kattene som Walderhaugs private katter eller ikke.

Tross utallige e-poster, har ingen villet svare på dette. Dette gir undertegnede store problemer mht. dette kjæremål. Kattene er overdratt til Walderhaug, og den kjærende part har derfor ikke lenger noe som skal sikres. Men inntil Mattilsynet også tilkjennegir at dette er Walderhaugs katter, så må kjæremålet opprettholdes.

Med vennlig hilsen

Knut Gunnar Brindem
advokat

Dette prosesskriv i fem -5- eksemplarer hvorav tre -3- eksemplarer sendes retten. I tillegg sendes to -2- eksemplarer advokat Amble direkte